

Sygn. akt II Kp 46/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kuczka

Protokolant: Monika Walichowska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 276 k.k.

na skutek zażalenia skarżącego R. B.

na postanowienie z dnia 23 grudnia 2013r. zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.w dniu 27 grudnia 2013r. w sprawie (...)

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia **R. B.** na postanowienie z dnia 23 grudnia 2013r., zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.w dniu 27 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt (...) w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.w dniu 27 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt (...) odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie o to, że w dniu 13 grudnia 2011r. w M. sprawca ukrył dokumenty w postaci dowodu rejestracyjnego oraz tablic rejestracyjnych pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, to jest o czyn z art. 276 k.k. z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie w dniu 14 stycznia 2014r. (data stempla pocztowego) wniósł zażalenie skarżący R. B. domagając się uchylecia postanowienia i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia organowi przygotowawczemu. W uzasadnieniu złożonego środka zaskarżenia R. B. przedstawił własny opis stanu faktycznego sprawy, o której zawiadomił organy ścigania, według którego w dniu 13 grudnia 2011r. miał kupić blachy samochodu marki H. o nr rej (...) a umowa ze zbywcą pojazdu P. L. została podpisana na prośbę sprzedawcy tylko po to, aby wyrejestrować wrak. Dalej wskazał, iż po jakimś czasie zaczął otrzymywać pisma od firmy ubezpieczeniowej wzywające go do zapłaty ubezpieczenia za „blachy”, które kupił. Jednocześnie podkreślił, iż sprzedający świadomie nie przekazał mu żadnych dokumentów, ponieważ przed sprzedażą zatrzymano mu dowód rejestracyjny. Wskazał, iż podjął próby nawiązania kontaktu z P. L. w celu wydania mu dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych, jednak P. L. odmawia wydania ww. przedmiotów, niezbędnych do wyrejestrowania auta, które było wrakiem. Podał, iż na okoliczność stanu samochodu osobowego posiada świadków. W załączeniu skarżący przedłożył kserokopie: pisma skierowanego do P. L., zajęcia wierzytelności z dnia 14 sierpnia 2013r., zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 14 sierpnia 2013r., dowodu rejestracyjnego i korespondencji z firmą ubezpieczeniową.

Prokurator Rejonowy w D., przekazując zażalenie wraz z aktami sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie, wniósł o nieuwzględnienie zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia, podnosząc, że zarzuty skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie, podjęta przez prokuratora, jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem w toku postępowania sprawdzającego, poprzedzającego zaskarżoną decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia, dokonano wszelkich możliwych czynności, które pozwoliły na ustalenie, że w istocie zachodzi negatywna przesłanka prowadzenia postępowania przygotowawczego o czyn z art. 276 k.k., natomiast zażalenie pokrzywdzonego nie dostarcza podstaw do uchylenia postanowienia w tym przedmiocie.

W toku postępowania sprawdzającego przesłuchano w charakterze świadka zawiadamiającego R. B. oraz rozpytano w sprawie P. L. i pracownika Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w D..

W świetle zgromadzonego materiału niewątpliwym jest fakt, że w dniu 13 grudnia 2011r. doszło do podpisania umowy kupna sprzedaży (k.6 akt) zgodnie z treścią której P. L. sprzedał R. B. samochód osobowy marki H. (...) o nr rejestracyjnym (...), rok produkcji 1990 za cenę 100 zł. Przedmiotowa umowa nie zawierała żadnych dodatkowych zapisów. R. B. przedmiotowy samochód chciał przeznaczyć na złom.

Przesłuchany na powyższą okoliczność skarżący R. B. wskazał, iż P. L. przekazał mu jedynie kserokopię dowodu rejestracyjnego na co wówczas nie zwrócił uwagi i do dnia dzisiejszego nie otrzymał ani jego oryginału ani tablic rejestracyjnych, co spowodowało problemy z wypowiedzeniem umowy ubezpieczenia z firmą ubezpieczeniową i przyczynia się do ciągłego wzrostu kosztów związanych z ubezpieczeniem pojazdu (k. 8 akt).

Z kolei wskazany przez skarżącego R. B., sprzedający samochód P. L., rozpytany w tej sprawie, potwierdził sprzedaż ww. auta, które jak przyznał było niesprawne, ale posiadało tablice rejestracyjne, przy czym odnośnie dowodu rejestracyjnego P. L. oświadczył, iż w chwili sprzedaży nie był w posiadaniu dowodu rejestracyjnego, gdyż został on zatrzymany po wypadku drogowym, a ww. nie starał się o jego odbiór. Stwierdził nadto, iż „pojazd na pewno został sprzedany razem z tablicami rejestracyjnymi, bo gdyby było inaczej to taka informacja pojawiłaby się w umowie kupna sprzedaży” (karta 11).

Rozpytany na tę okoliczność pracownik Wydziału Komunikacji przy Starostwie Powiatowym w D. wskazał, iż „w karcie pojazdu m-ki H. (...) o nr rej. (...) znajduje się oryginał dowodu rejestracyjnego zatrzymanego przez Policję kilka lat temu. Dowód posiada serię B. i nr (...)” (karta 12). Potwierdził również, iż „w przypadku braku tablic rejestracyjnych na pojeździe kupujący i sprzedający winien umieścić taką informację w umowie kupna – sprzedaży. Jeśli takie informacji nie ma to znaczy, że pojazd został sprzedany z tablicami” (karta 12).

Zgodnie z art. 276 k.k., przestępstwo nim penalizowane popełnia ten, kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać.

Zgromadzony materiał dowodowy w żaden sposób nie pozwala jednak na ustalenie, aby wskazany, jako sprawca, P. L. miał postąpić we wskazany wyżej sposób z dowodem rejestracyjnym samochodu marki H. o nr rej. (...), bowiem jak wykazano wyżej dokument ten znajduje się w Wydziale Komunikacji w/m Starostwa Powiatowego.

Z kolei z umowy zawartej pomiędzy R. B. a P. L. nie wynika, by samochód ten został zbyty skarżącemu bez tablic rejestracyjnych. Wreszcie co najistotniejsze, podkreślić należy, że tablica rejestracyjna nie jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 k.k., a tym samym nie może być przedmiotem przestępstwa określonego w art. 276 k.k. (patrz m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.11.2010r. IV KK 293/10, LEX nr 667517).

Brak też uzasadnionych podstaw do podejrzenia popełnienia oszustwa na szkodę R. B., skoro bowiem nabył on pojazd mechaniczny, który jak wynika z umowy posiadał numer rejestracyjny, a zbywca sam mu wskazał, iż umowa jest mu potrzebna do wyrejestrowania pojazdu, miał zatem wiedzę, iż pojazd jest pojazdem zarejestrowanym nawet jeżeli nie był sprawny i przedstawiał dla niego wartość złomową. Z kolei wiedzą powszechną jest, iż wyrejestrowanie pojazdu po sprzedaży, przez zbywcę, nie eliminuje obowiązku rejestracji przez nabywcę i że od momentu sprzedaży to na nabywcy pojazdu ciąży obowiązek jego ubezpieczenia obowiązkowego OC lub wyrejestrowania w celu złomowania.

Brak przy tym, w ustalonym stanie faktycznym przesłanek do uznania aby skarżący został wprowadzony w błąd co do tych okoliczności.

R. B. w swoim zażaleniu nie wskazuje na istotne dowody, które mogłyby być przeprowadzone lub na jakiegokolwiek nowe okoliczności sprawy. Skarżący w złożonym środku zaskarżenia wskazuje wprawdzie na świadków, którzy mieliby potwierdzić, iż zakupiony samochód był niesprawny i opisać jego stan techniczny, jednak nie podał ich danych osobowych, a ponadto mają oni potwierdzić jedynie okoliczności niesprawności samochodu, co jest bezsporne i co nie ma wpływu na prawidłowość rozstrzygnięcia w sprawie.

Tym samym, w ocenie Sądu, skoro brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie występku z art. 276 k.k. jak też jakiegokolwiek innego czynu zabronionego na szkodę skarżącego, a jednocześnie przeprowadzone w sprawie postępowanie sprawdzające nie zawiera braków i uchybień mogących skutkować uchynieniem zaskarżonego postanowienia, w celu dokonania ewentualnych dalszych czynności procesowych, należało orzec jak w sentencji.

(...)

(...)